

ВІЧНИЙ СКАРБ

ЩОДЕННЕ
ПОСВЯЧЕННЯ

2

СПУСТОШЕНЕ
СЕРЦЕ

6

ЗАПОВІДІ
ВИХОВАННЯ

10

ДИВО-
КАША

11

Благодарить?

Благодарить? – Благодарить!
За боль? – За боль еще важнее.
Простить обидчика? – Простить.
Он слаб и в страхе... Ты сильнее.
Принять скорбящего? – Принять
Все его скорби и тревоги.
Поднять упавшего? – Поднять.
Он – твой собрат. Один из многих.
Благословить? – Благословить.
И проклинаящих? – Их тоже.
Любить жестокий мир? – Любить.
Его спасти Любовь лишь сможет...

Елена Турка

Обіймайте всіх, кого любите: руками, думками, молитвами...

Пишіть щоранку листи Небу...
Починайте їх зі слова «дякую»!

«Найбільше сучасний світ потребує людей, яких не можна ні купити, ні продати, людей чесних і щирих, які не бояться називати гріх на ім'я, людей, чиє сумління вірно обов'язку настільки, наскільки стрілка компаса – полюсу, які стоятимуть за справедливість, навіть якщо впадуть небеса».

ЩОДЕННЕ ПОСВЯЧЕННЯ

Щодня й щогодини нехай серце звертається до Бога: «Ось я, Господь, я належу Тобі. Візьми мене, використуй мене сьогодні. Я складаю всі свої плани до Твоїх ніг. Я не чинитиму свавільно. Мій час належить Тобі, усе моє життя – Твоє». Щомиті збагачайтеся Божою силою та благодаттю.

Жодне погане слово хай не виходить з ваших уст, тому що наші уста, наш голос належать Господу й мають бути посвячені Йому та Його служінню. Наші уста не мають ганьбити Ісуса, оскільки вони належать Йому. Він купив їх, і я не повинна говорити нічого, що

образило б Христа. Мої вуха мають бути закриті для злого. Так ми можемо щодня посвячувати себе Богові. Не слід опоганювати свій слух чужими плітками, адже я не тільки змушую цих людей грішити, дозволяючи їм говорити про чужі вади, а й сам грішу, слухаючи їх. Я можу запобігти багатьом зlodіянням, присвятивши свій слух Богові. Перш ніж буде скоєне зло, я можу сказати: «Помолімося», – а потім попросити Бога просвітити наш розум, щоб ми могли правильно ставитися одне до одного й до Бога.

Відкриймо наші серця Ісусові з усією простотою, з якою дитина розповідає своїм земним батькам про свої труднощі та тривоги. Так ми можемо стримувати зло не тільки в собі, а й в інших. Щодня посвячайте себе Богові, тоді у

вашому житті служіння Господу не буде жодної небезпеки. Нехай вдячність увійде у ваше життя, у ваші слова та діла.

Кожне слово нарікання – це докір на адресу Бога, безчестя для Його Імені. Нехай наші серця будуть налаштовані на хвалу Йому, будуть сповнені вдячності та свідчать про Його любов. Нехай вони будуть пом'якшені й упокорені благодаттю Христа, наповнені добротою, миром і пахощами. Ми будемо терплячі, ласкаві, м'якосерді, співчутливі, увічливі, навіть коли маємо справу з неприємними людьми. О, скільки дорогоцінних благословень ми втрачаємо, тому що занадто високо цінуємо себе й так мало поважаємо інших!..

**Ми не повинні при-
нижувати себе й лег-
коважно ставитися
до здібностей, да-
них нам Богом, але й
не слід переоцінюва-
ти власну важливість
і надмірно поклада-
тися на свої людські
здібності.**

Підготувала **Я. В.**

СТАНЬТЕ УЧНЕМ НАЙКРАЩОГО ВЧИТЕЛЯ

**Життя в Христі –
це життя спокою.
У християнина може
не бути піднесених
почуттів, але він
завжди матиме внут-
рішню впевненість
і мир.**

Прийдіть до Ісуса й прийміть від Нього спокій та мир. Ви можете мати благословення просто зараз. Сатана вселяє вам, що ви безпорадні й самі не зможете стати щасливими. Це правда: ви безпорадні. Проте скажіть йому про велич Ісуса: «У мене є воскреслий Спаситель, Я довіряю Йому, і Він ніколи не дозволить, щоб я опинився в безвихідному становищі. В Ім'я Його я перемагаю. Він – моя праведність і мій вінець радості». Нехай ніхто не думає, що його справа безнадійна, бо це зовсім не так. Ви можете усвідомлювати власну гріховність і неспроможність, однак це має лише допомогти вам зрозуміти свою потребу в Спасителі. Якщо у вас є гріхи, у яких необхідно розкаятися, не зволікайте. Час дорогоцінний. **«Якщо ж визнаємо свої гріхи, то Він, вірний і праведний, щоб простити нам гріхи й очистити нас від усякої неправедності» (1 Івана 1:9).** Усі, хто жадає праведності, наситяться, бо Ісус обіцяв це. Руки дорогоцінного Спасителя простягнуті, щоб прийняти нас, а його велике любляче серце бажає нас благословити.

ДЯКУЮ

У 12-му розділі книги пророка Ісаї лише шість віршів. Вони розділені на дві написані поетичною мовою пісні – по три вірші в кожній. Ці тексти звернені безпосередньо до живого могутнього Бога й описують особистий досвід взаємин із Ним. Пророк очікує того дня, коли Божий народ співатиме ці дві пісні як молитву.

Пісня врятованих. Із цієї пісні стає зрозуміло, що Бог ненавидить гріх, але любить грішника. Його гнів спрямований на думки та вчинки, які відображають

бунт і свавілля. Це означає, що Він бажає нам свободи від кайданів засудження та провини. Ми всі винні в порушенні Закону, але Господь утішає нас і запевнює в тому, що ми прийняті та прощені.

Пісня подяки. Подяка – це емоційний відгук людини, яка пізнала, що таке спасення благодаті. Завдяки тому, що зробив Бог, наше життя стає безперервним ланцюгом доказів правдивості Його обітниць. Доброта Господа спонукає нас розповідати іншим про Його незмінне співчуття. Постійність у вдячній молитві вирізняє спосіб життя людини, спасенної Його любов'ю. Бог – наш Спаситель і Джерело благ. Від біблійних часів і до кінця

історії Землі Він ніколи не зміниться. Господь звільняє нас від влади гріха й задовольняє наші потреби, щоб ми могли продовжувати подорож життям.

Подяка завжди супроводжує спасіння в Христі. Тому вона повинна посідати важливе місце в повсякденному християнському досвіді. Якщо наші серця сповнені хвали Богові, то розчарування та пошук провини в інших будуть зведені до нуля. Ми зосереджуватимемо свій погляд на Господніх ділах, а не на помилках людей.

Якщо ви ще не дякували Богові за всі благословення, отримані від Нього, почніть з кількох слів вдячності Йому за кожен день, доки молитва подяки не стане невід'ємною частиною вашого християнського життя.

ЖАТВА

Не перечесть нам милостей Господних – Им счета нет и нет у них конца... И мы спешим воздать славу сегодня, Чтобы прославить нашего Творца.

Он любит нас в любое время года, На всяком месте и во всякий час. И если славит Господа природа, То дети Божьи могут ли молчать?

В благоговенье мы Отцу приносим Слова молитвы – жертву наших уст. Как Бог благословил и эту осень! В какой семье стол голоден и пуст?

Дождем и солнцем небо потрудилося, И теплая земля произвела Обилие плодов – вся Божья милость Для человека щедро подала.

Какое многоцветье, ароматы... На что ни взглянешь – все ласкает глаз. Но дал бы Бог, чтоб пищу богатой Не только стол наполнил у нас.

Пусть расцветет душа Его дарами, Любви Христовой пусть созреет плод, Чтoб славить Бога сердцем и делами За все, что благодать Творца дает.

За совершенство всех Его деяний И за любовь Спасителя Христа, За то, что благ Он к Своему созданию, За силу Крови, что текла с креста.

За то, что в каждом доме много хлеба, За то, что нас простил и спас Христос, Пусть хор людей спасенных слышит Небо И пенне вознесется выше звезд.

Как сладостно пред Господом склониться И благодарность принести Тому, Кто научил нас верить и молиться, Едиными устами петь Ему.

Сердца у всех стучат одним биеньем, Христу достойно славу воздают. И голоса, сливаясь в стройном пенье, Пусть «аллилуйя» Господу поют...

Любовь Васенина

ЧУЛИ ТАКЕ?

ЧИ ДОВОДИЛОСЯ ВАМ ЧУТИ ТАКЕ ТВЕРДЖЕННЯ, ЩО ХРИСТОС СВОЄЮ СМЕРТЮ СКАСУВАВ ЗАКОН СВОГО ОТЦЯ?

Це твердження позбавлене будь-яких підстав. Якби було можливо змінити Закон або ж скасувати його, тоді не потрібно було б Христові померати, щоб спасти людину від покарання за гріх. Смерть Христа, яка не має нічого спільного зі скасуванням Закону, доводить його непорушність. Син Божий прийшов, щоб **«збільшити та прославити Закона» (Ісаї 42:21)**. Він сказав: **«Не думайте, що Я прийшов відмінити Закон або Пророків... Доки будуть існувати небо й земля, жодна йота, жодна риска із Закону не зникне – все збудеться» (Матв. 5:17, 18)**. І про Себе Він говорить: **«Твоєю волю чинити, мій Боже, я хочу, і Закон Твій – у мене в серці» (Псал. 40:9)**.

Закон Божий за Своєю природою незмінний. Він є одкровенням волі та характеру свого Автора. Бог є любов, і Його Закон є любов. Два найвеличніші його принципи – любов до Бога і любов до людини. **«Тож любов – це виконання Закону» (Римл. 13:10)**. Характер Бога – це праведність і істина; така й природа Його Закону. Псалмист говорить: **«Закон Твій – то істина... Всі Твої заповіді – справедливість» (Псал. 119:142, 172)**. І апостол Павло заявляє: **«Отже, Закон – святий, і заповідь – свята, праведна та добра» (Римл. 7:12)**. Такий Закон, як вияв мудрості та волі Бога, повинен бути таким самим вічним, як і його Автор.

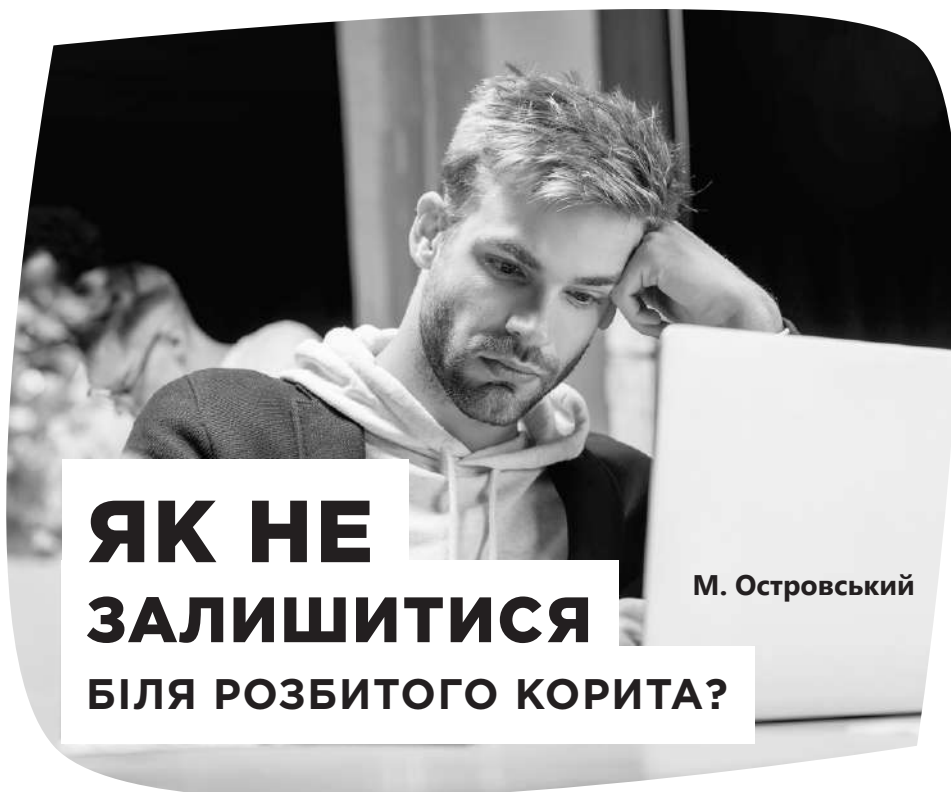
ВІДПОВІДЬ:

Вдячність – це найвища форма мислення. Вдячність і щастя подвоюються завдяки відчуттю захоплення та піднесення.

Гілберт Честертон

Дух подяки – одна з головних відмінних ознак християнина, чиє серце спрямоване до Господа. Завжди дякуйте Богові, а особливо у важкі часи.

Господь бажає, щоб Його діти пам'ятали про Нього та насолоджувалися мирною, тихою красою природи, якою Він уквітчав їхній земний дім.

ЯК НЕ ЗАЛИШИТИСЯ БІЛЯ РОЗБИТОГО КОРИТА?

М. Островський

Одного разу вороги Лютера заявили йому: «Думаєш, ти один усе знаєш? Нас багато, а хто поділяє твої погляди? Ми знайдемо на тебе управу!» Повернувшись додому, реформатор довго молився: «Господи, я один, а їх багато, захисти мене!» Потім Лютер згадав, що Йосип, Мойсей та Ісая також були самотніми у своїх поглядах. Його віра зміцніла, і, вийшовши з кімнати, він вигукнув: «Нехай вони бояться мене, тому що я один!»

Заради чого ми живемо та що потрібно зробити для того, щоб життя склалося добре? Дехто думає, що для щастя людині необхідно побудувати дім, посадити дерево й виростити сина. Та чи достатньо цього? Що потрібно зробити, щоб прожити визначений нам вік недаремно?

Чи може так статися, що наприкінці життя, коли вже нічого не можна буде змінити, людина зрозуміє, що залишилася біля розбитого корита: головне змарнувало, а те, у що вона вірила, виявилось оманом? Усі ми будуюмо своє майбутнє на певній основі. У кожного вона своя, але більшість упевнена в тому, що саме обрана ними основа є надійною. Як не помилитися? Який фундамент по-справжньому міцний? Це непрості запитання. Найчастіше міцність зведеної нами будівлі визначається, коли починають дуги вітри випробувань. Однак тоді буває вже запізно щось змінювати.

Саме тому Біблія закликає нас будувати своє життя на міцному фундаменті: **«Отож, кожний, хто слухає ці Мої слова та виконує їх, буде подібний до чоловіка розумного, що збудував свій дім на скелі; і линув дощ, і ринули ріки, і знялися вітри, й обрушилися на той дім, та**

він не впав, бо був заснований на скелі. А кожний, хто слухає ці Мої слова, та не виконує їх, буде подібний до чоловіка нерозумного, що збудував свій дім на піску: і линув дощ, і ринули ріки, і знялися вітри, й обрушилися на той дім, і він упав; і великим було падіння його!» (Матв. 7:24–27).

У Нью-Йорку є відомий Бруклінський міст – найстаріший з усіх підвісних мостів США. Його протяжність – 1825 метрів. На момент завершення будівництва це був найдовший тисячний міст у світі. Він слугує переправою як для автомобілів, так і для пішоходів. Споруда спирається на дві масивні вежі, установлені на твердому, скельному ґрунті. Геологічні дослідження засвідчили, що він залягає на глибині 25 метрів від дна річки, тому необхідно було вирішити, як дістати м'які породи. Для цього використали кесони. Робочі камери, збиті з дерева, заповнювали стисненим повітрям, щоб протистояти тиску води. У них позмінно працювали землекопи. Після закінчення виїмки ґрунту кесони заповнювали бетоном, формуючи міцний фундамент. Відтоді минуло 160 років, але завдяки надійній основі міст, як і раніше, активно функціонує.

Ця історія свідчить про те, що нам також слід серйозно поставитися до закладання фундаменту як власного життя, так і життя наших дітей. Це потрібно робити з перших днів життя дитини. Якщо ви хочете, щоб, ставши дорослою, вона була корисною для суспільства, своєї сім'ї або Церкви, не шкодуйте сил на розвиток добрих рис характеру й даних Богом здібностей. Будувати своє життя правильно потрібно ще змолоду, коли для цього достатньо часу та сил. Криза не є часом для закладання основ, вона лише викриває те, якими ми є насправді. Якщо в основу свого життя людина ставить взаємини з Богом, просячи в Нього мудрості й захисту, вона точно не марнує відведені їй роки.

Біблія розповідає нам історію життя царя на ім'я Рехав'ам: **«І зміцнився цар Рехав'ам в Єрусалимі й царював. А Рехав'ам був віку сорока й одного року, коли зацарював, і царював він сімнадцять літ в Єрусалимі, у тому місті, яке вибрав Господь за всіх Ізраїлевих племен, щоб покласти там Своє Ім'я... І робив він лихе, бо не схиляв свого серця, щоб звертатися до Господа» (2 Хронік 12:13, 14).**

Як нам відомо, Рехав'ам був сином царя Соломона, а його дідусям був цар Давид. Рехав'аму було в кого навчатися мудрості та правильних стосунків з Богом. Однак він так нічого й не навчився.

Думаю, Рехав'ам не раз чув від батька такі слова: **«Підсумок усього почутого: Бога бійся, і чини Його заповіді, бо належить це кожній людині!» (Екл. 12:13).**

На жаль, Рехав'ам не зміг засвоїти цей урок. Ставши царем, він вирішив, що домогся всього, про що мріяв. Здавалося, життя вдалося, але в очах Божих усе було інакше. Не думаю, що Рехав'ам був запеклим негідником й за все своє життя не зробив нічого доброго. Ми читаємо про те, що в нього була велика сім'я, він будував укріплені міста, здавалося, що все гаразд, але Небесний суд виніс у його справі таке рішення: **«І робив він лихе, бо не схиляв свого серця, щоб звертатися до Господа».** Чи хотів би хтось почути такі слова наприкінці свого життя? Хоч ми можемо здаватися хорошими людьми й навіть робити добрі вчинки, Небо бачить наше життя не так, як його бачать інші. У Євангелії сказано, що кожен із нас постає перед Судом Божим. Що ми почуємо від Господа? Чи відповідатиме реальність нашим очікуванням?

Рехав'ам чинив зло. У чому воно полягало? У тому, що він не шукав всім своїм серцем Бога. Дивно, але сьогодні про це мало хто замислюється. Людина може робити багато добра, але все це їй не буде зараховано. Тому дуже важливо поставити собі запитання: **«А що з моїм серцем? Чи лине воно до Господа?»** Якщо ні, то Небо не знайде добрих слів для мене і моїх дітей. Людина може вважати, що нічого поганого не вчинила: нічого не вкрала, нікого не вбила, – за що ж Бог її судитиме? По-людськи це справді логічно. Однак на схилі літ може прийти усвідомлення, що життя прожито марно. Начебто й зроблено чимало, але результат не задовольняє, а все тому, що не шукав Господа всім серцем.

Якби наше спасіння коштувало три копійки, то й запитували б з нас на три копійки. Однак наше спасіння коштувало Божому Синові життя. Як кажуть, кому більше дано, з того більше й спитають. На Небесному суді Господь запитає з кожного відповідно до ціни, сплаченої за його спасіння.

Тому проаналізуйте власне життя. Чи шукаєте ви Господа всім своїм серцем? Якщо так, то ви на правильному шляху. У Біблії сказано: **«Господь з вами, якщо будете з Ним, і якщо будете Його шукати, дасть вам знайти Себе. А якщо ви полишите Його, – полишить Він вас!» (2 Хронік 15:2).** Деякі люди метушаться, самі не розуміючи, чого хочуть, але Господь каже, що головне – це прагнути бути з Ним.

Багато років тому в одній англійській сім'ї народилася недоношена дитина. Вона була настільки слабкою, що не могла розплющити очей, майже не могла плакати, а всі, хто її бачив, говорили, що за розміром вона була як черевик. Її мати, богобоязлива жінка, палко просила Господа, щоб її син, як і його старший брат, ставши дорослим, зміг зробити для Бога щось велике. Люди, чуючи її молитви, дивувалися: **«Про що вона говорить, цій дитині хоча б вижити?!»** Проте жінка просила, щоб вогонь Божий, який горів у її душі, запалив також серця її синів. Господь почув молитву цієї жінки. Її малюк, цей недоношений хлопчик розміром з черевик, не тільки вижив, а й став відомим християнським композитором, а його старший брат – знаним проповідником. Імена цих людей – Чарльз і Джон Уеслі. Духовне пробудження, біля витоків якого стояли брати Уеслі, сколихнуло всю Англію. Їхній вплив відчувається й сьогодні. Завдяки їхньому

служінню зріс не тільки рівень моральності в суспільстві, але й загальний рівень життя. Мати цих реформаторів заклала правильний фундамент у житті своїх синів, навчивши їх змалку любити Бога й слухатися Його.

Якщо в основу свого життя ми ставимо любов до Господа, наше життя не мине даремно. Пошук Бога – єдине надійне підґрунтя для людського буття. Біблія недвозначно свідчить про це. Людина може сказати: «Я ж теж іноді відвідую церкву». Однак формального виконання обрядів недостатньо для спасіння. Господу потрібне наше серце. Прийміть Ісуса як свого особистого Спасителя!

По-справжньому важливе можна викувати лише зусиллями та наполегливістю.

Мігель Нуньєс

Християнська віра – це впевненість у тому, що сила Бога не вичерпається, коли людські можливості закінчуються.

Роберто Баденас

КОРОЛЕВА ДОБРОЧИННОСТЕЙ ПЛІД ДУХА: ЛЮБОВ

Народна мудрість каже: «Невесело на світі жити, як серцю нікого любити!» У давній Греції деякі жінки рахували свій вік не від дня народження, а від дня укладення шлюбу, бажаючи засвідчити цим значущість любові. Без любові людина справді нещасна.

Та справжню революцію в поняття любові принесли Христос і Його правдиві послідовники. Це змушені були визнати навіть скептики. Німецький філософ та атеїст Фрідріх Ніцше писав: «Не що інше, як нове християнське поняття любові, окреслене словом *arane*, змусило тодішній світ переглянути цінності та прийняти християнство». Саме воно заявило, що сутність теократії (боговладдя) не в повноті влади, а в повноті любові. Тому саме любов у житті людини безпомилково визначає її духовну сутність: чи справжній християнин, чи просто бавиться в релігію.

Без любові ще можна виконувати деякі справи: рубати дерева, виготовляти цеглу, кувати залізо... Хоча все одно це позначатиметься на ефективності та якості праці. Однак чи можна побудувати глибокі стосунки з Богом та людьми без любові? Ось чому в плоді Духа першим та основним складником є любов.

Любов *arane* є ланцюгом, що поєднує в собі всі добрі риси людини та всі складові плоду Духа. Любов – це те, що споріднює нас із Богом і одне з одним. Ось чому під час Другого приходу Христос скаже: «**Бо Я був голодний, – і ви дали Мені їсти; був спраглий, – і ви напоїли Мене; був мандрівником, – і ви прийняли Мене... Тоді праведники скажуть Йому у відповідь: Господи! Коли це ми бачили Тебе голодним і нагодували? Або спраглим, – і напоїли?... І Цар скаже їм: Істину повідую вам: Оскільки ви вчинили це одному з оцих братів Моїх менших, то вчинили Мені» (Матв. 25:35, 37, 40).** Він розцінює наше служіння любові ближнім так, як ніби це вчинено особисто Йому.

Якщо мати істинну любов так важливо, то пропоную розглянути ще деякі основні риси, котрі мають бути притаманні біблійній любові *arane*.

ЛЮБИТИ – ЦЕ ГОВОРИТИ ПРАВДУ

Є така риса любові, про яку не популярно говорити. Бог є любов, але Божа любов передбачає, окрім милості, ще справедливості та істину. Колись давньоримський політичний діяч і письменник Плутарх Молодший висунув твердження: «Лицемірна любов гірша за ненависть!» На перший погляд, це твердження дискусійне. Та замислимося: чим відрізняється фальшива любов від справжньої? Фальшива – може сказати: «Кохана, мені так подобаються сніжинки на твоєму волоссі!» А справжня – суворо запитати: «Ти чому без шапки?»

Наш світ сповідує спотворені цінності, де друзями вважають тих, хто тобі лестить. У коментарях до фото часом пишуть: «Яка ти гарна! Які ви чарівні!», – а поза очі судять і глузують. Та істина в тому, що правду про нас нам може сказати або ворог, або справжній друг. Суть правдивої любові полягає в тому, що вона закликає зростати. Сьогодні популярна християнська теза: «Ісус нас приймає такими, якими ми є!» Це правда? Так, проте лише наполовину, бо це незакінчена фраза. Христос справді приймає нас такими, якими ми є, щоб ми стали такими, яким є Він. Ось чому правдива Христова любов змінює людину до невпізнанності.

З іншого боку, правдоборців, які ріжуть правдою навсбіч, достатньо. Як не вбити правдою, гострою, як меч? Апостол Павло закликає: «**Щоб були ми правдомовні в любові» (Ефес. 4:15).** З оригіналу можна було би буквально перекласти: «Являйте істину в любові!» Виявляється, істина перестає бути істиною, якщо висловлена не в лагідному дусі, а грубими, різкими словами. Тому докторяти має право тільки той, хто щиро любить. Чи свідчить іншим

про те, що ми люблячі християни, наш погляд, тон голосу, розмови, поведінка? Усе це – доказ на користь нашого християнства чи проти нього...

ЛЮБИТИ – ЦЕ ЖЕРТВУВАТИ

Плід для того й існує, щоб його їсти й щоб він збагачував організм поживними речовинами. Хоч може бути й муляж, пластмасова імітація плоду, призначена просто для споглядання. Такий плід гарний на вигляд, не треба поливати й доглядати, він не гниє, але й не росте, не пахне, не має смаку... Моє християнство без любові схоже на пластмасовий плід – це лише імітація віри. Здалеку й на людях має привабливий вигляд, але зблизька видає свою штучну сутність.

Зі справжніми плодами теж не все так очевидно. Нещодавно друзі привезли з теплих країв екзотичний фрукт – червону пітаю, або пітахайю, як її ще називають. Плід надзвичайно красивий: зовні яскраво-рожевого кольору, усередині білий м'якуш, усяний, як мак, чорними насінинами. Проте на смак виявився просто «ніяким». Ми були розчаровані.

У духовній площині аналогічно: як плід пізнають, коли куштують, так і лише тоді, коли мене «кусують», можуть дізнатися інші та я сам, чи справжня в мені любов. Плід любові має цінність тоді, коли жертвує собою, навіть якщо боляче кусають.

Сам Ісус сказав: «**Ніхто більшої любові не має над ту, як хто свою душу покладе за друзів своїх» (Івана 15:13).** Це найвищий прояв – пожертвувати життям. Можливо, хтось подумає: «Я на це ще не здатний». Тоді почніть з меншого: любов готова пожертвувати часом, фізичною та моральною допомогою, коштами.

Цікаво, що любов *arane*, хоч і йде на великі жертви, та все ж таки залишається надзвичайно скромною. Вона не бігає з калькулятором і не вираховує вартість своєї жертви; така любов бореться за істину, а потім «зализує» на собі рани; трудиться й не завжди вимагає заслуженого відпочинку; здійснює подвиги й не очікує нагороди чи похвали. І навіть жертвуючи життям заради інших, шкодує, що воно в неї тільки одне. Людина, сповнена любові, подібна до фруктового дерева, яке дає приємні й корисні плоди, але не для себе, а для кожного охочого простягти руку й живитися ними, бо любити – це знаходити власне щастя в щасті іншого.

Тому не засмучуйтеся, якщо не отримали від когось подяки, бо здійснене ціною любові ніколи не є втратою. Любов *arane* – жертвна любов.

Далі буде

Ігор Корещук,
доктор богослов'я

ИНОГДА ЛЮБИТЬ БЫВАЕТ БОЛЬНО

Иногда любовь бывает больно... Сердце разрывается невольно, Кажется, что боль невыносима, Но Господь – прибежище и сила.

Он на рану бережно подует, И Его любовь ее рубцует. Боли нет, страдание исчезло, Быть в объятьях Господа чудесно.

Ничего с Создателем не страшно, Потому что все Ему подвластно. Он меня ведет чрез испытанья, Чтобы я дошла до покаянья...

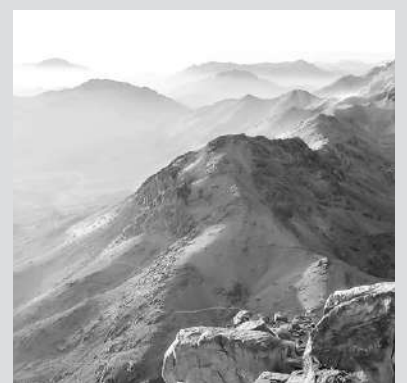
Осознала немощь и бессилье, Благодать Всевышнего в обилии, Ощутила в Нем свою потребность, А точнее даже – неизбежность.

От Христа не убежать, не скрыться, Знает Он, на сердце что творится, И помочь, и исцелить нас хочет, За людей переживает очень.

Понимает, без Него жить больно, К Богу мы приходим добровольно. В Нем душа потребность ощущает И любовь святую созидает.

Через боль, и даже через муки, Человек приходит в Божьи руки, Для того что б в них найти спасенье, Получить души успокоенье.

Юлия Зельвинская

Любов – це мета всіх Божих заповідей.

Джон Уеслі

Якщо ви бажаєте когось змінити, спочатку полюбіть його.

Мартін Лютер Кінг

МЕНІ ПОСТІЙНО СТРАШНО

Одного разу дорогою до Молитовного будинку Людмила познайомилася з хлопчиком. Вони розговорилися, і малий почав скаржитися, що його бабуся, з якою він живе, ворожить. «Мені постійно страшно», – зізнався він. Багато разів хлопчик просив її облишити цю справу, але вона навіть чути про це не бажала.

Людмилі стало шкода хлопчину, і вона запросила його на богослужіння. Він з радістю погодився, а після зібрання вони разом пішли до бабусі. Жінка довго з нею розмовляла й, перш ніж піти додому, залишила книгу «В плену суевєрия».

Хлопчик і далі відвідує Церкву, і йому там дуже подобається. Бабуся, на жаль, поки що зволікає, але тішить те, що після прочитання книги вона вирішила облишити ворожіння. До того ж ця жінка постійно читає духовну християнську літературу й охоче спілкується на релігійні теми. Віримо, що вона також переступить поріг церкви та пізнає Бога!

Не бійся майбутнього,
Господь уже там...

Люблячий Бог почує, про що ти мовишш...

Дивно, що люди бояться чорного кота, порожнього відра, розбитого дзеркала, а живого Бога – ні!

Затримайся на Голгофі.
Доторкнися до хреста та примірай цвях до своєї руки.
Відчуй подряпину від тернових шпичаків на своїх бровах.
Доторкнися до оксамиту вуличного пилу, просоченого кров'ю Христа.
Дозволь знаряддям тортур розповісти свою історію.
Послухай, як вони розкажуть про те, що зробив Господь, щоб завоювати твоє серце...

Макс Лукадо

СПУСТОШЕНЕ СЕРЦЕ

«Любитимеш Господа, Бога свого, всім серцем своїм, і всією своєю душею, і всім своїм розумом, і з всією своєю силою. Це перша заповідь. І друга, подібна до неї: Любитимеш свого ближнього, як самого себе!» (Марка 12:30, 31).

У цих двох заповідях закладений головний обов'язок моральних істот. Хто виконує свій обов'язок перед ближніми так, як хотів би, щоб ближні виконували його перед ним, той опиняється в такому становищі, коли Бог може йому відкритися. Господь схвалює його вибір. Такі люди досягають досконалості в любові, і їхня праця та молитви не будуть марними перед Отцем. Вони постійно

отримують благодать та істину з Першоджерела й так само щедро діляться з іншими тим Божественним світлом і спасінням, які самі отримують...

Егоїзм – це огида в очах Бога та святих ангелів. Унаслідок цього гріха багато людей не чинять того добра, яким могли б насолоджуватися. Вони дивляться корисливим оком на своє майно й не хочуть думати про чужі інтереси так, як думають про свої. Вони змінюють Божий лад на протилежний.

Замість того щоб робити для ближніх те, що бажали б отримувати від них, вони роблять для себе все, що хотіли б отримувати від ближніх, або ж лише те, що найменше хотіли б отримати від них.

Зростання в благодаті не приведе вас до гордовитого, самовдоволеного, хвалькуватого стану, але допоможе усвідомити власну нікчемність і цілковиту залежність від Господа.

ВОЙДИ В МОЙ ПОКОЙ

НАМ ПИШУТ

Есть много дорог в этой жизни земной.
Ты выбери ту, что подарит покой.
Возьмись же надежно за руку Мою –
И быстро найдешь ты дорогу свою.

Закон Свой тебе, сын Мой, щедро даю,
Хочу, чтоб ты выполнил волю Мою.
Открой свое сердце – Я буду жить в нем.
И скоро придешь ты в Небесный Мой дом.

Субботы Мои ты всем сердцем храни –
Знамение это Моей к вам любви.
Всем людям скажи, что уж близок конец,
Лишь головы верных украсит венец!

Войди в Мой покой, Я давно тебя жду,
Не стань опоздавшим, не падай в беду.
Не будь ты строптивым, как конь молодой,
Быстрее войди же в святой Мой покой!

Надежда Андрияшевская

ТВ-програма на ЖОВТЕНЬ

HOPE.UA

Щоп'ятниці о 21:10

На Телеканалі "Надія"

НЕДІЛЯ

07:00 Є проблема
07:30 Біблія продовжує говорити
08:00 Біблія: чорним по білому
08:45 Заметки пастора
09:00 Детонация
09:30 Джем
10:30 5 хвилин для змін
10:40 Малюваки Family
11:00 Консультації з Оленою Яковенко
12:00 Богослужіння
13:00 Так промовляє Біблія
13:45 Документальний фільм
14:45 Диванчик
15:00 Є проблема (сурдо)
15:30 Кисть Мастера (сурдо)
16:00 Палата питань
16:20 Мозаїка батьківства
16:40 На перехресті
16:55 5 хвилин для змін
17:00 Малюваки
17:20 2Я – одне життя
18:10 Помоліться за мене
18:40 Богослужіння у Львові
19:10 Інша сторона
19:50 Філософський ВІДПОВІДАЛЬНИЙ
20:10 Рожеві окуляри
20:30 Вісті надії: тиждень
21:00 КоМарко
21:10 В контексті
22:00 5 хвилин для змін
22:10 Счастье вопреки всему
23:00 Стиль жизни

ПОНЕДІЛОК

07:00 Ранок надії
09:00 5 хвилин для змін
09:10 В контексті
10:00 Ранок надії
12:00 Вісті надії: тиждень
12:30 Рожеві окуляри
12:50 Філософський ВІДПОВІДАЛЬНИЙ
13:15 Диванчик
13:30 5 хвилин для змін
13:40 Мессия: объективные доказательства
14:10 Палата питань
14:30 Детонация
15:00 2Я – одне життя (сурдо)
15:45 Сложных текстов нет (сурдо)
16:00 Заметки пастора
16:20 Стиль жизни
16:50 5 хвилин для змін
17:00 Малюваки
17:20 Спасены, чтобы спастись
18:20 Є проблема
18:50 Мозаїка батьківства
19:10 ДЖЕМ

20:10 На перехресті
20:30 Может ли так случиться?
21:00 КоМарко
21:15 Біблія: чорним по білому
22:00 Сложных текстов нет
22:20 Сила креста
22:50 Богослужіння у Львові
23:20 Вопрос доктору
23:30 Музична скринька

ВІВТОРОК

07:00 Ранок надії
09:00 Документальний фільм
10:00 Ранок надії
12:00 Є проблема
12:30 Консультації з Оленою Яковенко
13:30 Біблія: чорним по білому
14:20 Дорогами християнства
14:50 5 хвилин для змін
15:00 Детонация (сурдо)
15:30 Біблія продовжує говорити (сурдо)
16:00 Сложных текстов нет
16:15 Інша сторона
17:00 Малюваки
17:20 Філософський ВІДПОВІДАЛЬНИЙ
17:40 Так промовляє Біблія
18:25 На перехресті
18:40 Рожеві окуляри
19:00 Помоліться за мене
20:00 Детонация
20:30 Палата питань
20:50 5 хвилин для змін
21:00 КоМарко
21:15 Диванчик
21:30 Вопрос доктору
21:40 Мозаїка батьківства
22:00 Заметки пастора
22:20 Под абажуром
22:40 Мессия: объективные доказательства
23:10 2Я – одне життя

СЕРЕДА

07:00 Ранок надії
09:00 Помоліться за мене
10:00 Ранок надії
12:00 Мессия: объективные доказательства
12:30 Может ли так случиться?
13:00 Сложных текстов нет
13:15 На перехресті
13:30 Інша сторона
14:10 В контексті
15:00 Мессия: объективные доказательства (сурдо)
15:30 Лома линда 360° (сурдо)

16:00 Біблія: чорним по білому
16:40 Малюваки Family
17:00 Малюваки
17:20 Вісті надії: тиждень
17:50 Біблія продовжує говорити
18:20 Дорогами християнства
18:50 2Я – одне життя
19:45 Диванчик
20:00 Консультації з Оленою Яковенко
21:00 КоМарко
21:15 Філософський ВІДПОВІДАЛЬНИЙ
21:40 ...є Любов
22:10 Документальний фільм
23:10 Заметки пастора
23:30 Сила креста

ЧЕТВЕР

07:00 Ранок надії
09:00 2Я – одне життя
09:50 5 хвилин для змін
10:00 Ранок надії
12:00 Дорогами християнства
12:30 Документальний фільм
13:30 Консультації з Оленою Яковенко
14:30 Біблія продовжує говорити
15:00 Інша сторона (сурдо)
15:40 Мозаїка батьківства (сурдо)
16:00 Богослужіння
16:45 На перехресті (спецпроект)
17:00 Малюваки
17:20 Мессия: объективные доказательства
17:50 5 хвилин для змін
18:00 Палата питань
18:20 Малюваки Family
18:40 Сложных текстов нет
19:00 Помоліться за мене
19:30 Так промовляє Біблія
20:15 Є проблема
20:45 На перехресті
21:00 КоМарко
21:15 Может ли так случиться?
21:45 На перехресті
22:00 Стиль жизни
22:30 Детонация
23:00 Спасены, чтобы спастись

П'ЯТНИЦЯ

07:00 Ранок надії
09:00 Помоліться за мене
09:30 Вісті надії: тиждень
10:00 Ранок надії
12:00 Спасены, чтобы спастись

13:00 Малюваки Family
13:20 Палата питань
13:40 Музична скринька
14:10 Рожеві окуляри
14:30 Є проблема
15:00 ...є Любов (сурдо)
15:30 Так промовляє Біблія (сурдо)
16:00 Может ли так случиться?
16:30 Детонация
17:00 Малюваки
17:20 Дорогами християнства
17:50 Диванчик
18:10 Стиль жизни
18:40 Філософський ВІДПОВІДАЛЬНИЙ
19:00 Счастливой субботы
19:45 На перехресті
20:00 В контексті
20:50 5 хвилин для змін
21:00 КоМарко
21:10 Заметки пастора
21:30 Біблія продовжує говорити
22:00 Богослужіння
23:15 Так промовляє Біблія

СУБОТА

07:05 5 хвилин для змін
07:15 Консультації з Оленою Яковенко
08:15 На перехресті
08:30 Счастливой субботы
09:15 Так промовляє Біблія
10:00 В контексті
10:50 Мессия: объективные доказательства
11:30 Богослужіння
12:30 Заметки пастора
12:45 Диванчик
13:00 Помоліться за мене
14:00 Спасены, чтобы спастись
15:00 Богослужіння (сурдо)
15:45 На перехресті (сурдо)
16:00 Біблія: чорним по білому
16:45 Філософський ВІДПОВІДАЛЬНИЙ
17:00 КоМарко
17:20 Стиль жизни
17:50 Інша сторона
18:30 Может ли так случиться?
19:00 Музична скринька
19:30 Біблія продовжує говорити
20:00 Документальний фільм
21:00 КоМарко
21:15 Дорогами християнства
21:45 Рожеві окуляри
22:05 5 хвилин для змін
22:15 Счастливой субботы
23:00 ДЖЕМ

НАДІЯ
ТЕЛЕКАНАЛ

НА СПУТНИКУ

ASTRA 4A

У КАБ. МЕРЕЖАХ

ВАШОГО МІСТА

SMART TV

НА МОБ. ДОДАТКАХ

LG, PHILIPS, SAMSUNG

IOS, ANDROID

0 800 30 20 20

Безплатно по Україні

Молитовна підтримка
Розмова зі священнослужителем
Сімейна консультація
Запитання, побажання та пропозиції

contact@hope.ua
а/с 36, Київ -71,
04071 Україна

contact-hope

Вивчайте Біблію
разом із нами online на сайті
BIBLE.UA

«Ті, хто очікує»

Документальний фільм
про адвентистів з інформаційним
буклетом*

Їхня кількість по всьому світу
в понад 200 країнах становить
близько 25 млн людей та продовжує
з кожним роком стрімко зростати.
Вони вважають, що Біблія – це Сло-
во живого Бога, займаються актив-
ною благодійною діяльністю, при-
діляють багато уваги фізичному та
духовному здоров'ю. Чому ж вони
називають себе «Ті, хто очікує»?

30 грн

*Кількість примірників обмежена

1 DVD// Мова: укр/рос.

Замовити диски ви можете
за телефонами гарячої лінії
або за адресою: zakaz@hope.ua; а/с 36,
Київ - 71, 04071, Україна

*Можливі зміни. Актуальна програма на сайті hope.ua. Телеканал залишає за собою право внесення змін до телепрограми.

ГОСПОДЬ ЗАБОТИТСЯ О НАС

Господь, заботясь, нам в пути,
На «беговой дорожке» жизни,
Дал «остановку», чтоб найти
Нам путь к обещанной Отчизне.

Суббота! Стоп, остановись!
Тут жизни перекресток нашей,
Чтоб оглянуться и решить:
«Где добрый путь, идти с кем дальше?»

Угомониться в суете; сей день
Нам дан, чтоб вдохновиться.
Увидев Бога в вышине,
Христу Иисусу поклониться

За Его подвиг на кресте,
За Дух Святой, Христа страдания,
Дар вечной жизни в красоте
Созвездий, чуда мироздания...

Суббота – знамя, и любовь,
И памятник Его творенья.
Она несет нам мир, покой,
Уверенность в благословении.

Она как знамя в род и род,
Что над народом Божьим вьется.
«Ты – Мой народ, а Я – твой Бог», –
В знамении эхом раздається!

И в благодарность за любовь
Готовы ею мы делиться,
Чтобы нуждающийся в ней
К Иисусу смог бы обратиться!

Алла Линник

**«Помни день субботний,
чтобы святить его;
Шесть дней работай и де-
лай всякие дела твои,
А день седьмой – суббота
Господу Богу твоему:
Не делай в оный никакого
дела ни ты, ни сын твой,
ни дочь твоя, ни раб твой,
ни рабыня твоя,
ни скот твой, ни прише-
лец, который в жилищах
твоих.
Ибо в шесть дней создал
Господь небо и землю,
море и все, что в них, а в
день седьмой почил.
Посему благословил
Господь день субботний и ос-
вятил его» (Исх. 20:8–11).**

ЛІКАР

Згадуючи молодість, один
літній чоловік любив
розповідати про те, як він
служив корабельним лікарем на ри-
бальських суднах. У молоді роки хо-
четься романтики. І здається, що
по-особливому її відчуваєш у морі.
Скільки захопливих, привабливих
і навіть моторошних історій мож-
на почути від досвідчених моряків!
І молодий лікар вирішив дізнатися,
що ж таке далеке плавання.

– Випиваєш? – запитав під час
першого знайомства капітан рибо-
промислової плавучої бази, вдивля-
ючись проникливим поглядом в об-
личчя лікаря.

– Ні, що ви! – зі щирим подивом
вигукнув лікар.

– А на свята? – продовжував до-
питуватися капітан.

– Узагалі ніколи, – твердо заявив
лікар.

– Що ж, гаразд. Можливо, ти гово-
риш правду. Подивимося, як ти по-
водитимешся, – з іронією в голосі
продовжив капітан. – Доведеться
довірити тобі ключі від аптечки.
Знаєш, що там зберігається, окрім
ліків?

– Так, спирт.

– Запам'ятай: нікому в жодному
разі не давати спирту. Зрозуміло?

– Звичайно, тільки для медичних
потреб, – кивнув лікар.

Першого ж дня після виходу в
море лікаря спіткало розчаруван-
ня: уся численна команда ледь три-
малася на ногах, відзначивши солід-
ною порцією алкоголю прощання з
рідним берегом.

Щоб не чути п'яних криків, лікар
зачинився у своїй каюті й увімкнув
магнітофон із записами улюблених
мелодій.

За радянських часів була така по-
сада – помічник капітана з політич-
ної підготовки, який спостерігав за
моряками, щоб у їхнє середовище
не проникли якісь віяння капіталі-
стичних країн.

Помполіт, як його скорочено на-
зивали, придивлявся до лікаря, який
викликав недовіру тим, що тримав-
ся відокремлено, не вступав у
конфлікти та суперечки, поведився
скромно та, що найдивніше, їв тіль-
ки рибу й салати.

Якось один моряк відкликав ліка-
ря вбк і пошепки промовив:

– Я повинен вам дещо сказа-
ти. Помполіт наказав нам придив-
лятися до вас і з'ясувати, чим ви
«дихаєте».

– Зрозуміло чим: морським
повітрям, – віджартувався лікар.

– Я просто хотів попередити вас,
щоб не проговорилися... – мовив він
і прохальним тоном додав: – Я не-
здужаю... Боюся взагалі захворіти.

А скоро приймати рибу. Чи не мож-
на хоча б 50 грамів спиртику?

– І не мрійте про це, – суворо
відрізав лікар.

Час тягнувся болісно довго. Лікар
багато молився, щоб не зневіри-
тися, адже змушений перебувати
тут цілих пів року далеко від рідних
та друзів. Тужлива одноманітність.
Іноді приємною розвагою було спо-
стерігати за грайливими дельфіна-
ми, що вистрибували з води, або за
величезними касатками, які із ціка-
вості наближалися до судна й кон-
воєм прямували за ним, або за аль-
батросами, які стрілою кидалися
вниз, щоб, спіймавши рибу, мит-
тю піднятися на поверхню, широко
розпластавши потужні крила.

Коли судно заходило в порт, мо-
ряки отримували дозвіл піти в місто,
але не поодиночі, а групами, і хтось
мав стежити, щоб ніхто не купив за-
кордонних газет або релігійної лі-
тератури, щоб усі повернулися на
борт у зазначений час.

Так минали дні. Особливо прикро
було восени біля американського
континенту. Увечері та вночі туман
був таким густим, що вже за декіль-
ка метрів нічого не було видно.

Одного разу капітан плавбази за-
питав лікаря:

– Чи маєш бажання побувати на
великому морозильному траулері?

– Чому б і ні, – з готовністю від-
гукнувся лікар.

– Отже, згоден. Я відряджу тебе
туди днів на десять, щоб ти провів
там профілактичний огляд і поліку-
вав тих, кого треба.

Спочатку лікареві було цікаво на
іншому кораблі. Судно було дуже
великим, але значно меншим за
плавбазу. Лікар досліджував усе.
Однак потім почала дошкуляти така
сама рутинна.

І ось надійшов сигнал, що на се-
редньому траулері хтось тяж-
ко захворів і потребує термінової
допомоги. У цей час саме вирував
шторм. Як учинити? Хворого в тако-
му стані неможливо перенести з ко-
рабля на корабель.

Лікар вирішив сам дістатися до
пацієнта. Проте як? Трап закріпити
неможливо. Обидва судна, що сто-
ять зовсім близько одне від одно-
го, то високо здійсмаються, то різко
опускаються.

– Я спробую стрибнути, – оголо-
сив лікар.

Моряки, що стояли на палубі,
з подивом жажнулися.

– Але ж це небезпечно!

Почуття страху, яке, здавалося,
мало скувати лікаря, узагалі зник-
ло. З'явилася якась упевненість у
безпеці. Він спробував спіймати ту
мить, коли борт великого трауле-
ра буде трохи вищий за борт іншого

судна. І лікар стрибнув. Зробив та-
кий стрибок, що перелетів через
простягнуті руки матросів, готових
його спіймати.

Не звертаючи уваги на вигуки
захоплення, лікар попрямував до
хворого. Оглянувши пацієнта, він
розгубився з визначенням діагно-
зу й звернувся до Бога по допомо-
гу, адже потрібно точно знати, від
чого та як лікувати. Знання, похо-
вані в пам'яті, поступово осяжили-
ся. Старання допомогти хворому не
були марними, і за кілька днів той
почав одужувати.

Коли лікар повернувся на плав-
базу, капітан зустрів його з осяйним
виглядом і промовив:

– Ну ти, – і відразу ж запнувся,
перейшовши на шанобливе звер-
тання. – Ви відчайдушний сміли-
вець. Мало хто наважився б на таке.
Слава Богові, усе минулося.

– Так, слава Богові, – повторив
лікар ці слова, які багато хто уживає
як вигук, не надаючи їм жодного
значення. Проте він вклав у цей ви-
слів свою подяку Небесному Отцеві
за охорону та допомогу.

Ще один випадок закарбувався в
пам'яті лікаря. Якось надійшло пові-
домлення, що на французькому суд-
ні один моряк потребує хірургіч-
ного втручання. Припустили, що в
нього розвивалася гангрена. Капітан
і його помічник були дуже схвилю-
вані. Адже ризиковано відряджати
лікаря на корабель капіталістичної
країни: а раптом він за прикладом
якогось судового медика-утікача з
СРСР скористається нагодою й теж
захоче залишитися за кордоном.
Порадившись, вирішили відпусти-
ти лікаря: не можна ж не виявити
гуманність!

Рука моряка надто розпухла й
посиніла. За багатьма медични-
ми показами потрібна була ампу-
тація. Утім, можливо, вдасться вря-
тувати життя потерпілого та його
руку. Страшно уявити, що цей чо-
ловік може стати безруким. Лікар не
сподівався на свої сили: і досвіду ще
замало, і занадто складна ситуація.
Він молився, щоб Господь указав
йому, як потрібно діяти. Він повні-
стю віддався Божому керівництву
й узявся за скальпель. Асистента
не було. Довелося все робити са-
мому. Він узявся видаляти уражені
тканини. Корабель розгойдувало.
Хірургічні інструменти, розкладені
на столі, ковзали по ньому. Проте
головне було, захитавшись, невір-
ним рухом усе не зіпсувати. Лікар
виконав усі необхідні маніпуляції й
щодня оглядав рану. Вона потроху
очищувалася. Лихоманка у хворого
минула, і він почувався краще. Уся
команда раділа, що лікар урятував і
життя, і руку моряка. Капітан фран-
цузького судна хотів матеріально
віддячити лікареві, але той навідріз
відмовився. Лікар був щасливий,
що вдалося зробити, здавалося б,
неможливе.

Після кількох рейсів лікар попро-
щався з кар'єрою моряка. Занадто
важке випробування тривалий
час перебувати в середовищі без-
божників, чути їхню постійну лай-
ку та непристойні вирази. Проте
завдяки плаванню він зміг побувати
в різних куточках планети, побачи-
ти Північне сьйво та небо, усипане
міріадами зірок, у південних широ-
тах. І в цьому контрастному різно-
манітті лікар пізнавав велич Бога.
Він зміг відчувати на собі, який вели-
кий і милосердний Господь, Котрий
чує молитву людини й приходить на
допомогу.

К. Жолкевська

НЕЗРЯЧИЙ І ЩАСЛИВИЙ

«Він бачить серцем, а не очима» – такий заголовок мало інтерв'ю з нашим героєм Андрієм Телепеєм у публікації Романа Лавренчука, котрий зустрівся з ним особисто, щоб дізнатися, хто йому допомагає бути щасливим, жити повноцінним життям і що його надихає...

Від народження Андрій мав проблеми із зором, а в п'ять років травмувався й повністю осліп. Тоді він зрозумів, що відрізняється від інших людей. Дещо йому стало робити складніше, а дещо – зовсім неможливо... Проте хлопець докладав максимум зусиль, щоб виконувати все, що можуть його ровесники. Коли всі йшли грати в м'яча, він теж намагався з ними грати, як міг. Коли всі йшли кататися на велосипедах, він теж намагався це робити. До слова, Андрій і зараз їздить на невеликій відстані. Усе завдяки тому, що він уважно вивчав і запам'ятовував, де що розташоване на шляху. Наприклад, вулиця, на якій живе Андрій, йому вже добре знайома завдяки звукам, до яких він прислухався змалку: він знає, де проїжджа частина, де які паркани

(на дотик вивчав), де ґрунтова дорога, а де газон, – це навчився відчувати колесом велосипеда.

Попри всі незручності (наприклад, надмірну увагу до його недоліків з боку однолітків), Андрій ніколи не відчував себе неповноцінним, а всі образи відкидав. Згодом він усвідомив, що друзі не можуть його зрозуміти, бо ніколи не відчували того, що відчуває він. Йому було дуже важко: у його оточенні не було нікого, з ким він міг би поділитися своїми переживаннями.

Так він почав звертатися до Бога, розповідати Йому все, як умів, своїми словами... Він просив у Бога мудрості й сили, щоб усе це витримати. Він зростав у християнській сім'ї, з дитинства ходив до Церкви, слухав проповіді й своїм дитячим серцем вірив, що Господь є. Він бачить його й розуміє. Андрій знав, що його незрячість – це план Господній. Утім, коли виникали непорозуміння й щось не вдавалося, він неодноразово ставив Богові запитання: «Чому саме я?»

Читаючи Слово Боже, Андрій знайшов вірш, у якому учні запитували Христа: «Чому сталася така біда з тим чоловіком, невже його батьки згрішили?...» Проте Ісус відповів, що ні батьки, ні він не винні в цьому, такі обставини Отець допускає, щоб Ім'я Його було прославлене. «І я зрозумів, що в моєму житті Бог теж допустив такі обставини, завдяки яким може бути прославлене Його Ім'я», – упевнено сказав Андрій.

«Це важко прийняти, і боротьба буде постійною, диявол у різних обставинах приходиться й дошкулятиме своїми запитаннями: "Де твій Бог сьогодні? Чому Він тобі не допоміг?" – поділився він своїми роздумами. – Проте я вірю, що Господь Усемогутній і не даремно допустив цю проблему в моєму житті».

Попри всі труднощі, кожен день Андрія починається з подяки Господу: за життя, за вміння та

навички, за можливість бути самостійним, самому про себе дбати, не залежати від інших людей. Завдяки Богові він має відчуття повноцінного життя.

Андрій сам дістається до місця роботи й щоразу відчуває, як Господь йому допомагає. «Люди дивляться на мене й розуміють, що Господь піклується про мене, що мої недоліки – це не завада повноцінному життю! З Богом можливо все! Я працюю масажистом і маю прекрасну нагоду свідчити людям про Христа», – розповідає наш герой.

Андрій неодноразово потішав навіть зрячих, коли вони приходили в розпачі й жалілися на свої біди. Він говорив таким людям про надію на живого Бога, про те, що в Господа є план для кожної людини на Землі. І він полягає в тому, щоб ми не проживали життя даремно, а мали високі прагнення й приносили користь іншим! Андрій спонукає всіх замислитися, яка мета їхнього життя.

«Як християни, ми розуміємо й віримо, що це лише перший етап, адже наше життя складається з двох частин: життя на цій Землі та у вічності. Від того, як ми проживемо тут, залежатиме, де ми проведемо вічність... Нам потрібно сконцентруватися на тому, що чекає на нас у майбутньому, попри всі негаразди земного життя. Я закликаю вас докладати максимум зусиль, щоб бути корисними тут, на Землі, у різних сферах. Соломон говорив, що хто панує над собою самим, ліпший від завоювника міста. Якщо ми керуємо своїм життям, своїми емоціями, приборкуємо своє ego, я вірю, що Бог благословить нас, бо Він любить кожного!» – підбадьорливо завершив Андрій.

Зустрічі з такими людьми надихають більше дякувати Господу, цінувати свої фізичні можливості, мати тісні стосунки з Творцем, щоб поліпшувати свій духовний зріп і бути щасливими.

Підготувала **В. Л.**

Бог говорить: «Я перетворю твою неміч – на силу, твої труднощі – на благословення, твій страх – на сміливість. Лише довірся мені!»

10 КРОКІВ ДО ЩАСТЯ

1. Слухай, не перебиваючи (див. Прип. 18:14).

2. Говори, не звинувачуючи (див. Якова 1:19).

3. Давай, не шкодуючи (див. Прип. 21:26).

4. Обіцяй, не забуваючи (див. Прип. 13:12).

5. Відповідай, не сперечаючись (див. Прип. 17:1; 15:17).

6. Поступайся, не претендуючи (див. Ефес. 4:15).

7. Роби, не скаржачись (див. Филп. 2:14).

8. Вір, не сумніваючись (див. 1 Кор. 13:7).

9. Прощай, не докоряючи (див. Колос. 3:13).

10. Люби безкорисливо (див. 1 Кор. 13:5).

Ми повинні відкласти бінокль і взяти дзеркало. Нам потрібно припинити дивитися на те, що говорять і роблять інші, і перевести погляд на себе...

Марк Дрісколл

Нам заповідано любити ближнього, як самого себе. Як же ми любимо себе? Я, наприклад, люблю себе не за те, що я, скажімо, дуже милий. Я люблю себе не за те, що я хороший, а за те, що я – це я, при всіх моїх недоліках. Часто я щиро ненавиджу якусь свою рису характеру. І все-таки розлюбити себе я не можу. Інакше кажучи, та різка межа, яку проводить християнство між любов'ю до грішника та ненавистю до його гріха, є в нас, скільки ми себе пам'ятаємо. Ви не любите того, що зробили, а себе любите... Любов – це не палке почуття, а завзяте бажання, щоб той, кого ми любимо, здобув найвище благо.

Клайв С. Льюїс

ХТО ЗДАТНИЙ БУТИ ХОРОШИМИ БАТЬКАМИ В НАШ ЧАС?

Хто здатний бути хор-
шими батьками в наш час?
Таких надія лише на Бога,
і якщо вони втрачають Його
з поля зору, не шукають у
Нього допомоги та поради,
то навряд чи виконають своє
завдання. Проте за допомо-
гою молитви, вивчення Біблії
та щирого завзяття батьки
можуть досягти успіху в цій
важливій та шляхетній справі
й отримати винагороду за
всі свої турботи та витраче-
ний час.

Працюйте для своїх дітей, по-
кладаючись на могутню силу
Бога. Вам доручена величезна
відповідальність. Якщо ви при-
ходите до Господа зі смирен-
ним серцем, вірою та надією на
допомогу, то можете довірити
Йому свої проблеми. Швидше
проминуть небо і земля, аніж
не виповниться обітниця.

Ви повинні зрозуміти: коли ви
дотримуетесь Божих указівок
у вихованні своїх дітей, то от-
римуєте допомогу згори...
Небесний Отець відзначає вашу
дбайливість, вашу ревну пра-
цю, вашу постійну пильність.
Він чує ваші молитви. З терпін-
ням і ніжністю виховуйте своїх
дітей для Господа. Усе Небо за-
цікавлене у вашій роботі... Бог
об'єднується з вами, ваші зусил-
ля будуть винагороджені він-
цем успіху.

Без людських зусиль
Божественні зусилля марні.
Господь діятиме із силою, коли
в довірливій залежності від
Нього батьки усвідомлять від-
повідальність, покладену на
них, і намагатимуться правиль-
но виховувати своїх дітей.

Христос передбачив усе не-
обхідне, щоб батькам, котрі пе-
ребувають під керівництвом
Духа Святого, була дана сила
та благодать стати вчителями
в сім'ї. Таке домашнє вихован-
ня й навчання матимуть пере-
творювальний та формуваль-
ний вплив.

Небо буває дуже близь-
ко до нас на наших земних
дорогах. Ангели з горішніх
осель охоронятимуть тих,
хто йде Господнім шляхом.

ЗАПОВІДІ ВИХОВАННЯ

Януш Корчак (справж-
не ім'я – Ерш Хенрік
Гольдшмідт) – видатний
польський педагог, письменник
і громадський діяч. Його перу
належать десятки художніх ви-
дань, а також понад 20 книг про
виховання, найвідоміші з них –
«Як любити дитину» (1914)
і «Право дитини на повагу»
(1929).

У 1940 році разом з вихован-
цями будинку сиріт Януш Корчак
опинився в Варшавському гетто,
де самовіддано опікувався дітьми,
героїчно добуваючи для них їжу
та медикаменти. Він відхилив усі
пропозиції шанувальників його та-
ланту вивести його з гетто і схова-
ти на «арійській» стороні.

Коли в серпні 1942 року ви-
йшов наказ про депортацію меш-
канців дитячого будинку, Януш
Корчак пішов разом із двома
сотнями дітей на станцію, звід-
ки їх у товарних вагонах відряди-
ли до концентраційного табору
«Треблінка».

Очевидцем цих подій став
Еммануель Рінгельблум, також
пізніше розстріляний. Він писав:
«Раптом надійшов наказ вивес-
ти всіх з інтернату. Ні, цього ви-
довища я ніколи не забуду! Це
був не звичайний марш до ва-
гонів, а організований німий про-
тест! Ніколи раніше не бачена
хода. Вишикувані четвірками діти.
На чолі – Корчак, двох з них він
тримав за руки, а його погляд був
спрямований уперед. Навіть до-
поміжна поліція стала струнко й
віддала честь. Коли німці побачи-
ли Януша, вони запитали: "Хто
цей чоловік?" Я не міг більше ви-
тримати: сльози потекли з моїх
очей, і я затулив обличчя руками.
Дізнавшись про те, ким був Януш
Корчак, йому буквально в остан-
ню мить запропонували свободу.
Проте він відмовився й залишив-
ся з дітьми з варшавського будин-
ку сиріт, прийнявши з ними смерть
у газовій камері».

ЗАПОВІДІ ВИХОВАННЯ ЯНУША КОРЧАКА:

1. Не чекай, що твоя дитина
буде такою, як ти, або такою, як ти
хочеш. Допоможи їй стати не то-
бою, а собою.

2. Не вимагай від дитини пла-
ти за все, що ти для неї зробив.
Ти дав їй життя, як вона може
віддячити тобі? Вона дасть життя
своїм дітям, а вони – своїм,
і це незворотний закон подяки.

3. Не зганяй на дитині злість
і образи, щоб на схилі літ не їсти
гіркого хліба. Бо що посієш, те й
зійде.

4. Не стався до її проблем
зверхньо. Життя дане кожно-
му відповідно до його сил. І будь
упевнений: у дитини воно важке
не менше, аніж у тебе, а можли-
во, і більше, оскільки в неї немає
досвіду.

5. Не принижуй!

6. Не забувай, що найваж-
ливіші зустрічі людини – це зу-
стрічі з дітьми. Звертай на них
більше уваги. Ми ніколи не мо-
жемо знати, кого зустрічаємо в
дитині.

7. Не муч себе, якщо не мо-
жеш зробити чогось для своєї ди-
тини. Однак пам'ятай: для дити-
ни зроблено недостатньо, якщо не
зроблено все.

8. Дитина – це не тиран,
який заволодіває всім твоїм жит-
тям, не тільки плід від плоті та
крові. Це та дорогоцінна чаша, яку
Бог дав тобі на зберігання й для
розвитку в ній творчого вогню.
Це розкута любов матері та бать-
ка, у яких зростатиме не «наша»,
«своя» дитина, а душа, дана на
зберігання.

9. Умій любити чужу дити-
ну. Ніколи не роби їй того, чого не
хотів би, щоб робили твоєї.

10. Люби свою дитину будь-
якою: неталановитою, неуспіш-
ною, дорослою. Спілкуючись із
нею, радій, бо дитина – це свято,
яке поки що з тобою.

Не здавайтесь, мамы

Не сдавайтесь, мамы, не сдавайтесь,
Что бы враг опять ни преподнес!
На коленях за детей сражайтесь,
Пусть несется в Небо ваш знак SOS!
Укрепляйтесь, мамы, укрепляйтесь,
Нашим битвам не закончен срок!
Ни за что уже не расслабляйтесь,
Враг везде готовит нам подвох...
Не смолкайте, мамы, не смолкайте,
Пусть мольба горячая летит!
Вы в молчании своем сегодня кайтесь,
Ведь молитва для детей – духовный щит.
Не смущайтесь, мамы, не смущайтесь!
Тот, Кто в нас, сильнее князя тьмы!
За детей в молитвах подвизайтесь,
За детей творите вы посты!
Приближайтесь к Богу, приближайтесь,
Здесь идет духовная война!
Вы нападкам тьмы не ужасайтесь,
Если с нами Бог, кто против нас?!
Не смолкайте, мамы, не смолкайте,
Пусть мольба горячая летит!
Имя Божье в помощь призывайте,
Не оставит Он детей Своих!

Да благословит Господь всех мам и услышит!

10 НАЙКОРИСНІШИХ ПРОДУКТІВ СВІТУ

Здоров'я – це щоденна праця. Доведено, що фізичний стан нашого організму на 70 % залежить саме від харчування. Отже, здоровий той, хто день у день уживає максимально корисну й різноманітну їжу. А чи є у вашому раціоні корисні продукти, популярні серед прихильників здорового способу життя?

НАСІННЯ ЧОРНОГО КМИНУ

Чорний кмин – незамінна спеція в країнах Сходу та Азії. Сьогодні кмин вирощують по всьому світу. Це потужний антиоксидант і антидепресант, який допомагає в боротьбі з раком та сприяє довголіттю.

Як уживати: додавати насіння до салатів, овочевих смузі, уживати нерафіновану олію з насіння чорного кмину.

КУРКУМА

Це приправа № 1 у світі, один із найпотужніших природних компонентів у боротьбі з онкозахворюваннями. Існує понад 20 способів застосування куркуми з лікувальною метою: відвари, чай, маски для обличчя та волосся тощо.

Як уживати: по чверті чайної ложки куркуми щодня, додаючи до салатів, гарнірів або чаю.

ЛЛЯНА ОЛІЯ

Це головне джерело рідкісних кислот Омега-3. Має численні корисні властивості. Лляна олія рекомендована при особливо важких недугах: діабеті, гормональних порушеннях, імпотенції, жовчнокам'яній хворобі, атеросклерозі.

Як уживати: по 1–2 столових ложки щодня, додаючи до салатів та гарнірів. Лляну олію не можна нагрівати, на ній не готують їжу.

АВОКАДО

Це джерело легкозасвоюваних моновенасичених жирів. Інакше кажучи, авокадо не містить холестерину. Продукт калорійний і з високим вмістом органічних олій, проте сприяє очищенню судин, нормалізує роботу кишківника, захищає від тромбозу, атеросклерозу, інсульту.

Як уживати: по пів авокадо на день 3–4 рази на тиждень. Додавайте до овочевих салатів або збивайте в блендері зі спеціями та зеленню й намазуйте на цілінозерновий хліб замість масла.

АМАРАНТ

Це рослинний білок у чистому вигляді, джерело 11 незамінних амінокислот. Наші пращури готували хліб з амаранту та вважали, що завдяки цій рослині можна прожити понад 100 років. Амарант справді має сильну омолоджувальну дію, оновлює організм на клітинному рівні.

Як уживати: добова норма для дорослої людини – 80 г. Традиційно готують каші в чистому вигляді або солодкий варіант із додаванням фруктів чи варення. Рекомендовано вживати 1–2 рази на тиждень.

НАСІННЯ КОНОПЛІ

Не слід негативно сприймати цей продукт та асоціювати його

зі шкідливою звичкою. Уживання насіння коноплі не спричиняє залежності та галюцинацій. Це джерело енергії, молодості, ефективний спосіб виведення токсинів та пригнічення будь-яких запальних процесів у організмі.

Як уживати: 1 столову ложку очищеного та подрібненого насіння додавати до салатів або посипати гарніри.

БРОКОЛІ

Ця рослина в переліку найефективніших протиракових продуктів. У складі рослин родини хрестоцвітних (до яких належить броколі) є унікальна речовина індол-3-карбінол. Про здатність броколі зупинити ріст пухлин уже написано чимало наукових робіт. Клінічно доведено, що броколі – це природний засіб профілактики та лікування онкологічних хвороб.

Як уживати: максимальну користь можна отримати у вигляді фрешу в чистому вигляді або в поєднанні з ягодами чи морквою. У складі фрешу соку броколі повинно бути не менше ніж 50 %.

КІНОА

Ще одне джерело рослинного білка в чистому вигляді. Це ідеальна та безпечна альтернатива курятині, яловичині та іншим видам м'яса. Кіноа, на відміну від магазинного м'яса, не містить антибіотиків та гормонів. Навпаки, цей продукт нормалізує гормональний баланс, допомагає виводити з організму шкідливий чужорідний естроген, а тому повинен бути в раціоні кожного чоловіка та жінки після 35 років.

Як уживати: у вигляді гарніру, варену й охолоджену крупу додавати до салатів. Добова норма кіноа – 70–80 г, уживати до 5 разів на тиждень.

СЕЛЕРА

Селеру за користю та унікальним складом прирівнюють до женьшеню. У ній багато амінокислот, вітамінів, високий вміст натрію та калію. Цей продукт уповільнює процеси старіння, поліпшує репродуктивні функції, продовжує статеву міць чоловіків та відтерміновує менопаузу в жінок.

Як уживати: як і броколі, із селери краще робити фреш. Пити можна щодня по 100 мл соку.

КОКОСОВА ОЛІЯ

Продукт, який допоможе не лише не набрати зайву вагу, але й знизити рівень холестерину в крові. Кокосовій олії приписують безліч унікальних властивостей. Одна з них – захист мозку від старіння та хвороби Альцгеймера.

Як уживати: не більше ніж 2 столові ложки на день лише в нерафінованому вигляді. Зберігайте кокосову олію в холодильнику, додавайте до десертів, фруктів, змащуйте хлібці.

Диво-каша

ІНГРЕДІЄНТИ

на одну порцію:

- 1 ст. л. насіння льону;
- 1 ст. л. насіння чіа;
- 1 ст. л. насіння кунжуту;
- 1 пучок зелені;
- 1/2 банана;
- 1 фрукт на вибір або 1/2 фрукта;
- ягоди;
- жменя горішків, насіння соняшника чи гарбуза.

ПРИГОТУВАННЯ:

Промийте й замочіть насіння на ніч. Пропорція важлива: води має бути удвічі більше, ніж насіння. Не шкодуйте рідини, адже насіння здатне розбухати й висихати за її нестачі. Проте й не переборщіть, інакше каша буде рідкою.

У блендер покладіть насіння, зелень і банан. Усе подрібніть до консистенції сметани. Можна також додати сік алое, імбир, лайм із цедрою, хлорофіл, спіруліну. Почніть із класики, а потім шукайте свій смак. Експериментуйте й з прянощами: від кориці до орегано.

Покладіть нарізаний фрукт і ягоди на дно тарілки. Якщо використовуєте заморожені ягоди, залиште їх на ніч у холодильнику, щоб розтанули. Залийте фрукти зеленою кашею. Посипте горішками чи насінням і прикрасьте ягодами.

Час приготування – 20 хвилин.

ДЕ СЛУХАТИ?

- ▶ В Інтернеті 24/7
radio.hope.ua
- ▶ Через додатки
для Android та iOS
- ▶ На SoundCloud
- ▶ В офлайн-режимі
через подкасти

РАДІО, ЯКЕ ДАРУЄ НАДІЮ...

Завжди на зв'язку
0 800 30 20 20

radio.hope.ua

ВІЧНИЙ СКАРБ

Щомісячна християнська газета

Видавець – видавництво
«Джерело життя»

Відповідальний за випуск –
директор видавництва
«Джерело життя»
Василь Джулай

**Головний редактор
видавництва**
Лариса Качмар

Богословська експертиза
доктор богослов'я
Ігор Корещук

Відповідальний редактор
Яна Хорошко

Коректори
Ганна Борисовська
Олена Мехоношина

Дизайн та верстка
Артур Аптер

Фотографії
ru.depositphotos.com

Відповідальна за друк
Тамара Грицюк

Підписано до друку 09.09.2021 р.
Наклад 100 000 прим.
Адреса: 04052, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10А
E-mail: dzherelo@ukr.net;
Тел.: (044) 425-69-06

Редакція залишає за собою право друкувати матеріали в дискусійному порядку, не поділяючи поглядів автора, а також право редагувати і скорочувати тексти. Рукописи не рецензуються і не повертаються. Оголошення, реклама та листи дописувачів друкуються мовою оригіналу. Листування ведеться лише на сторінках газети. Відповідальність за зміст статей несе автор.

Якщо ви бажаєте пожертвувати кошти на розвиток газети, можете це зробити через банк.

Наші реквізити:
Одержувач: УКУ АСД
Код ЄДРПОУ 19350731
ІВАН: UA75380805000000026006149457
МФО 380805
Банк: ПАТ «Райффайзен Банк Аваль»
у м. Києві
Призначення платежу:
добровільні пожертви

**Свідоцтво
про державну реєстрацію**
Серія KB №8176 від 03.12.2003

Дізнайся більше на:

lifeforce.ua

Контактні дані
розповсюджувача:

BOOKSON
Інтернет-книгарня

ЗАМОВЛЯЙ ЛЕГКО –
ОТРИМУЙ ШВИДКО

ХРИСТИЯНСЬКІ КНИГИ

ДЛЯ
ВСІЄЇ
СІМ'Ї

+38 (099) 45-595-45
shop@bookson.com.ua
www.bookson.com.ua

Біблія:
Чорним по БІЛОМУ

**ЩОСУБОТИ
О 16:00**

**НА ТЕЛЕКАНАЛІ
“НАДІЯ”**

